

Finanstilsynet
Att.: Majbrit Hove Gere
Århusgade 110
2100 København Ø

18. maj 2020

Supplerende høringssvar vedrørende Finanstilsynets revision af tilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme

Fondsmæglerforeningen har modtaget Finanstilsynets høring af 28. april 2020 vedrørende tilsynets 2. udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Fondsmæglerforeningen har med glæde noteret sig, at Finanstilsynet har indarbejdet en del af de konkrete bemærkninger i udkastet, som foreningen har fremsat i foreningens høringssvar af 2. december 2019 i anledning af revideringen af vejledningen. Fondsmæglerforeningen finder på den baggrund alene anledning til at gentage de dele af foreningens høringssvar, der ikke umiddelbart ses indarbejdet i vejledningen i det nye udkast.

Konkrete bemærkninger

Til afsnit 3.2.1 (side 29):

I vejledningen nævnes det, at virksomheden i sin vurdering af den iboende risiko ved risikofaktoren kunder kan lægge vægt på, om kundetypen ved lov er underlagt krav som sikrer større gennemsigtighed. I forbindelse med gennemførsel af kundekendskabsproceduren af den enkelte kunde og dokumentation af kundens reelle ejere er der imidlertid begrænsede muligheder for at inddrage forhold som f.eks., at kunden er oprettet ved lov som argument for at lempe kravene til kundekendskabsproceduren.

Til del 3 (side 53):

Vejledningen beskriver overordnet set, at kunden er den fysiske eller juridiske person,

---

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

som virksomheden indgår et aftaleforhold med, eller på hvis vegne virksomheden gennemfører en transaktion. Det er imidlertid uklart, om en økonomisk enhed uden selvstændig retsevne kan være kunde, eller om virksomheden altid vil skulle anse den juridiske person, som administrerer den økonomiske enhed som kunde. En uddybning heraf i vejledningen – særligt henset til beskrivelsen i afsnit 10 – kunne være hensigtsmæssig og skabe grundlaget for en ensartet praksis for gennemførsel af kundekendskabsproceduren i forhold til f.eks. en afdeling i en kapitalforening/investeringsforening mv.

Til del 3 (side 54 f.):

Afsnittet oplister eksempler på kundeforhold og beskriver bl.a. under eksempel 12, hvem der skal anses som kunde i en værdipapirhandel. Her bør det præciseres, at kunden er den fysiske eller juridiske person, som virksomheden køber eller sælger værdipapir for.

Herudover kunne det være formålstjenligt, hvis det i vejledningen blev beskrevet, i hvilket omfang virksomheder tillige skal betragte modparter som kunder, når virksomheden – fx på baggrund af investeringsrådgivning ydet til en kunde – køber eller sælger unoterede aktier på vegne af denne. I eksempel 12 er det medtaget, at modparter, som der handles med via en organiseret markedsplads, ikke er kunder, men det er uklart, om der er tilfælde, hvor modparter skal anses for kunder.

Til afsnit 9.6 (side 71):

Der henvises i vejledningen til, at virksomheder kan benytte Erhvervsstyrelsens Vejledning om reelle ejere som hjælp til fortolkning af begrebet og vurdering af, hvem der skal identificeres som en kundes reelle ejere. Erhvervsstyrelsens vejledning tager imidlertid udgangspunkt i de krav, der stilles til danske virksomheder, foreninger mv., om at registrere deres reelle ejere hos Erhvervsstyrelsen. For virksomheder, der har udenlandske juridiske personer som kunder, vil det imidlertid være gavnligt, hvis vejledningen kunne beskrive, hvilke principper virksomheden må eller kan benytte til at fastlægge den udenlandske kundes reelle ejere. Må virksomheden i de tilfælde, hvor den pågældende type juridisk person ikke er omtalt i Erhvervsstyrelsens vejledning fx tage udgangspunkt i reglerne for identificering af reelle ejere i den pågældende kundes hjemland?

Til afsnit 9.6.2 og 9.6.3 (side 73-74):

Det bemærkes særligt i forhold til Fondsmæglerforeningens bemærkninger til afsnit 9.6.2 og 9.6.3, at der allerede i et vist omfang ses at være taget højde for foreningens bemærkninger i Finanstilsynets 2. udkast til revideret vejledning. Foreningen har dog alligevel fundet anledning til at gentage bemærkningerne, da foreningen finder det formålstjenligt, at følgende synspunkter reflekteres i sin helhed i den nye vejledning.

Indhentelse af reelle ejeres identitetsoplysninger og kontrol heraf, giver i relation til kunder registreret/hjemmehørende uden for Danmark i enkelte tilfælde udfordringer for foreningens medlemmer. Er kunden f.eks. en juridisk enhed, der minder om en erhvervsdrivende fond, trust eller lignende, hvor de reelle ejere derfor udgøres af samtlige

personer oplistet i den nugældende lovs § 2, nr. 9, litra c, og hvor kontrollen konkret ligger hos en bred kreds af personer (det kunne være medlemmer af bestyrelsen, trustees, governors etc.), vil det ikke altid være muligt at få kunden til at udlevere unikke identitetsnumre (svarende til CPR.nr.) på disse personer. En udfordring kan i den forbindelse være, at antallet af bestyrelsesmedlemmer eller trustees er så højt, at formålet om at indhente identitetsnummeret på den enkelte forpasses i og med, at det enkelte bestyrelsesmedlem (eller trustee) ikke selvstændigt har en kontrollerende indflydelse til trods for, at bestyrelsesmedlemmet skal anses som reelle ejere i henhold til loven. En anden udfordring kan være, at de reelle ejere er udpeget ved lov i hjemlandet eller på anden vis tillagt en rolle som følge af deres hverv eller titel, og dermed anser udpegningen som en pligt og derfor ikke er tilbøjelig til at udlevere deres identitetsnummer.

Kontrollen af identitetsoplysninger for de reelle ejere, som virksomheden har identificeret, er tilsvarende udfordrende, når kunden er en juridisk enhed som beskrevet ovenfor. Vejledningen lægger op til, at virksomheden skal gennemføre rimelige foranstaltninger, men at niveauet herfor kan påvirkes af virksomhedens risikovurdering af den enkelte kunde. Dog fremhæves det i vejledningen, at kontrollen ikke kan undlades ud fra en risikovurdering, hvis identitetsoplysningerne er indhentet direkte hos kunden. Eftersom der i udlandet ofte ikke findes et offentligt tilgængeligt register svarende til Erhvervsstyrelsens, har erfaringerne vist, at identitetsoplysningerne som altovervejende hovedregel indhentes direkte hos kunden fx ved søgning på kundens hjemmeside eller i kundens offentlige tilgængelige regnskab. Med formuleringen i vejledningen er det således de facto umuligt at undlade at kontrollere identitetsoplysningerne på de reelle ejere.

Til afsnit 9.8 (side 81):

Beskrivelsen af pligten til løbende at overvåge en kundes transaktioner og aktiviteter kunne med fordel udvides til at beskrive, hvordan virksomheder, der yder investeringsrådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje, kan iagttage pligten. Som udgangspunkt vil transaktioner foretaget i henhold til en aftale om skønsmæssig porteføljepleje altid være foretaget af virksomheden hvorfor det er vanskeligt at se, hvordan overvågningen af transaktionerne skal udføres. I de tilfælde hvor midlernes oprindelse skal klarlægges, men hvor virksomheden ydelser/produkter til kunden alene omfatter en begrænset del af kundens formue, bør det af vejledningen fremgå, at virksomheden alene er forpligtet til at indhente oplysninger som sandsynliggør, at oprindelsen er midlerne er legitim, uden at klarlægge oprindelsen af de eksakte midler, som virksomheden forvalter for kunden.

Til afsnit 13 (side 95 f.):

Beskrivelsen af pligten til at foretage en risikovurdering og herigennem afdække omfanget af forretningsforbindelsen kan med fordel udvides med konkrete eksempler på, hvordan fastlæggelsen af forretningsomfanget bør foretages, når der alene er tale om investeringsrådgivning. Ved investeringsrådgivning er det karakteristisk, at kundens investeringsbare formue afdækkes i forbindelse med rådgivningen om investering. Det

er imidlertid ikke sikkert, at hele kundens investeringsbare formue rent faktisk placeres og investeres gennem samme virksomhed. Erfaringer har vist, at det således kan være en udfordring i forhold til kravet om fastlæggelse af forretningsforbindelsens omfang, når kundeforholdet alene vedrører investeringsrådgivning.

Fondsmæglerforeningen står naturligvis til rådighed for spørgsmål eller kommentarer til dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
bestyrelsesformand